

[Freddy Madsen]

Det, vi har sagt – og det er ubestrideligt – er, at en udvidelse af købekraften, en udvidelse af forbruget, kan nedbringe arbejdsløsheden. Det kan vi dokumentere ved at henvise til virkningerne af den midlertidige momsnedsettelse og på mangfoldige andre måder, hvis man ikke bare ved at bruge sin almindelige sunde fornuft kan sige sig selv, at det er på denne måde, problemet i Danmark kan løses. Vi har altså ikke sagt, at en forbrugsudvidelse kan afskaffe, men at den kan nedbringe arbejdsløsheden.

Dér mødes vi bestandig med den påstand, at det har man ikke råd til, for så vokser betalingsbalanceunderskuddet. Det kan heller ikke bestrides, men så må vi af hensyn ikke mindst til de 200.000 arbejdsløse i landet tage de skridt, som er nødvendige, for at vi både kan tage hensyn til landets almindelige valutariske stilling og samtidig gøre den massive indsats, som vi flere gange har peget på, over for arbejdsløsheden.

Det er altså ikke vores opfattelse, at vi skal eksportere arbejdsløsheden, men at vi skal begrænse den import af arbejdsløshed, som vi har i øjeblikket, og som ikke mindst stammer fra vores store nabo mod syd, Vesttyskland, over for hvem vi har et underskud på handelsbalancen på over 6 mia. kr. om året. Ville det være så forkasteligt, at vi sagde, at vi faktisk ønsker en vis beskedne balance i dette handelsforhold?

Så lidt om det internationale skruebrække-ri. Det lyder jo overordentlig flot. Men hvad er det i virkeligheden, der sker på nuværende tidspunkt? Det er, at kapitalisterne i alle lande siger til deres arbejdere – og det er det, danske arbejdere i denne overenskomstsituation bliver tudet ørerne fulde af –: hvis I ikke viser tilbageholdenhed, hvis I ikke affinder jer med en nulløsning, må I regne med, at vi ikke kan konkurrere, for i andre lande kan de producere billigere osv. I virkeligheden er det at gennemføre de beskedne foranstaltninger, vi her foreslår, også et argument for at sige: ja men det er overhovedet ikke det, sagen drejer sig om; der er rigeligt råd til – endda også inden for eksporterhvervene, men det er en anden side af sagen – at imødekomme arbejderklassens krav i denne situation, som man også har gjort det over for de vesttyske metalarbejdere.

Vi er her tilbage i den gamle problemstilling – som jeg også gerne vil ridse op ved

denne lejlighed – hvor der er den afgørende og fundamentale forskel mellem os og VS, at vi anerkender nationens betydning. Det gør os ikke til nationalister, men det skaber i virkeligheden et sandt grundlag for internationalismen, fordi vi er solidariske og kæmper sammen med arbejderne i alle lande. Vi konkurrerer ikke med dem, vi finder da ikke, det er en lykke, eller at det hjælper, at vi får vores tøj syet i Hong Kong eller for den sags skyld, hvis vi sendte vores sko derud for at få dem pudset. Det er noget helt andet, det drejer sig om i denne verden, når det drejer sig om solidaritet, og vi føler, at disse forslag er i sand overensstemmelse med det, som vi mener er det afgørende på disse områder.

Må jeg så sige til hr. Wilhjelm, at når vi har optrykt dette kapitel af »Socialistiske Økonomer« som et bilag, er det naturligvis ikke udtryk for, at det er vores politik, men fordi vi har set, at der her var et interessant dokument, som kunne belyse nogle af problemerne. Derfor har vi af venlighed over for hr. Wilhjelm og andre ladet netop dette kapitel optrykke. Vi kunne såmænd godt have optrykt også større dele, fordi vi debatterer også gerne andre problemer.

Må jeg til slut sige til hr. Wilhjelm, at det måske ville gavne noget, hvis det blev læst, hvis også »Kapitalen« blev optrykt som bilag.

Kaj Hansen (DKP):

Noget af det, der indeholdes i forslaget til folketingsbeslutning om importregulering, kræver jo ikke brud med hverken den ene eller den anden traktat, og jeg vil gerne gå lidt mere ind på punkt 1, der siger, at man skal sikre, at den offentlige sektors varekøb har størst muligt indhold af dansk produktion. Det rækker betydelig videre, for det vedrører også de store investeringsopgaver, som skal gennemføres i Danmark, og som vi for øvrigt snart gerne skulle i gang med. Det er sådan, at man bevidst kan søge at planlægge disse projekters konkrete udformning således, at mest muligt kan klares med dansk produktion. Hvis dette aspekt inddrages grundigt og konsekvent i projekteringen af broer, af kraft/varmeudbygningen, af naturgasnettet, af DSBs udbygning osv., vil importindholdet kunne nedsættes meget væ-